

og de er opdelt efter de 14 amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Opgaverne er ifølge § 72 i lov om arbejdsmiljø følgende:

1. at vejlede virksomheder, branchesikkerhedsråd, arbejdsmarkedets organisationer og offentligheden om arbejdsmiljømæssige spørgsmål,
2. at bistå Arbejdsministeriet med forberedelse af regler i henhold til loven,
3. at udstede forskrifter i henhold til bemyndigelse fra arbejdsministeren,
4. at holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling med henblik på forbedring af arbejdet for sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet,
5. at behandle planer for arbejdsprocesser, arbejdssteder, tekniske hjælpemidler m.v. samt stoffer og materialer og at meddele tilladelser i henhold til loven eller administrative regler og endelig
6. at påse, at loven og de forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes.

Arbejdstilsynet har således det lovmæssige tilsyn med virksomhederne og kan lukke en virksomhed eller standse produktionen i tilfælde af fare for de ansatte.

En læge, som hos en patient finder symptomer, der kan skyldes den pågældendes arbejde, har pligt til at underrette Arbejdstilsynet, som så kan gå ind og undersøge arbejdspladsen.

Det samme gælder de arbejdsmedicinske klinikker, (AMK), der er placeret i amtligt regi; men det er ikke alle amter, som har fået etableret sådanne klinikker endnu.

Branche- og virksomheds-BST

Branche- og virksomheds-BST hører man sjældent om i offentligheden. Her er der naturligvis gode og dårlige erfaringer. Af de mindre heldige kan nævnes, at sundhedspersonalet arbejder på deltid og bliver betalt af virksomhederne, hvorved mange af de ansatte kan føle, at det er virksomhedens interesser, der varetages frem for de ansattes interesser.

Med hensyn til branche-BST er der gode erfaringer, f.eks. på typografernes område, men negative forhold kan dog også forekomme. Det er ikke ubekendt, at inden for nogle brancher er virksomhedsbesøg yderst sjældne, hvis de da i det hele taget forekommer. Som et eksempel herpå kan nævnes, at et automobilværksted i en by på Sjælland er tilknyttet et branche-BST-center, som ligger i Herning. Alene rejsten kan ikke ske inden for normal arbejdstid, så derfor forekommer der ingen besøg på omtalte værksted.

Persongrupper udenfor

Socialistisk Folkparti har i 1987 fået vedtaget et dagsordensforslag i Folketinget, som påbyder regeringen at få foretaget en undersøgelse af baggrunden for, at dødsulykker blandt søfolk, fiskere og forhyrede på olieborerplatforme forekommer oftere end blandt andre branchegrupper. Undersøgelsen skal være færdig inden udgangen af 1988.

Der er ingen tvivl om, at en sådan undersøgelse vil kunne bevise, at ulykker og arbejdsskader blandt søfolk, fiskere og forhyrede på olieborerplatforme i antal ligger langt over andre faggruppers. Derfor skal der tages stilling til, hvordan det fremtidige arbejdsmiljøarbejde skal foregå. Det bør overvejes, om der skal oprettes en søfarts-BST.

Arbejdsmedicinske klinikker

De amtslige arbejdsmedicinske klinikker befinder sig i den situation, at der i enkelte af centrene kun er ansat et par personer, mens andre centre har udbygget og fået ansat et betydeligt større antal.

AMK'erne udfører forskning for f.eks. fagforeninger og er personer, der har pådraget sig en arbejds-skade, behjælpelig med henvendelser til Sikringsstyrelsen og de sociale udvalg i kommuner og lignende med beviser for, om en skade stammer fra det arbejde, som den pågældende har beskæftiget sig med under pådragelsen af skaden.

Desværre må man generelt sige, at AMK'erne ikke har kapacitet til at forske, og at det ikke er ualmindeligt med 6-8 måneders ventetid på personundersøgelser af arbejdere, der har fået skader, hvilket er utilfredsstillende, da netop hurtigheden af en undersøgelses gennemførelse og afgørelsen har stor betydning for det menneske – og dets familie – som det er gået ud over.

Problemet med AMK'erne kan skyldes amternes økonomi og amtsrådsmedlemmernes – i mange tilfælde – ringe indsigt og interesse i arbejdsmiljøforhold.

EF og Danmark

Det må være afgørende på det danske arbejdsmiljøområde, at vores rettigheder her ene og alene afgøres af Danmark og ikke af EF. Dermed være ikke sagt, at Danmark ikke skal være med til internationalt at forbedre arbejdsmiljøet – det skal vi naturligvis, hvis det er muligt; men dette skal foregå i både EF, ILO, FN osv. Her bør der arbejdes for, at ældre forurenende industrier, kemiske industrier og lign.